

VET met het hoofd in de wolken..!! (7-april-2008)

Afgelopen zaterdag 5 april 2008 was het eindelijk zover! De lang verwachte dag en het innen van onze prijs, die we in 2006 hadden gewonnen met het NK Raften, was daar. De prijs: "Met heel het raftteam een ballontocht maken en daar dan uitspringen met een parachute!! Wauw...!!"

Vele plansessies om het hele team, met jumpmasters van Teva, twee of drie ballonvaarders, de sponsor Teva zelf in de persoon van Barry, een filmploeg en natuurlijk ons team, bij elkaar te krijgen gingen er aan vooraf. De eerste geplande datums gingen niet door vanwege het slechte weer. Vette pech voor de rafters, maar nu ging het dan eindelijk gebeuren!! Met de ballonvaarders was het moeilijk plannen en dan maar uit een vliegtuig. Makkelijker in te plannen en die vliegtuigen gaan weer wat hoger dus vallen we ook wat langer... ook mooi!!!

Die bewuste ochtend hebben we nog een sprinttraining gedaan en er was duidelijk een gespannen sfeer te bespeuren. Je moest toch echt extra goed opletten om niet door iemand in het water gegooid te worden. Bas en Hans hebben het meestal op Toine gemunt wat schijnbaar een overblijfsel is vanuit het verleden. Martin springt meestal zelf buiten de boot... Okay...!! Het is deze ochtend erg slecht weer en we zien de bui letterlijk hangen dat het springen weer niet door gaat. Het telefoontje van Barry van Teva blijft echter uit en het is daarmee maar stilletjes. Des middags zal het weer opklaren zei Piet Pelleboer dus daar hopen we dan maar op. Tijdens de lunch bij Martin de molenaar van de Volmolen tussen neus en eieren met spek door komt dan toch het verlossende **GO!** We springen meteen in de auto en op naar vliegveld en [Paracentrum Teuge](#).

Bij aankomst krijgen we gelijk springpakken aan en een korte briefing! We liggen in een deuk als we op een rij de springhouding moeten oefenen. En dan is het zover! Achter je jumpmaster blijven lopen en als een harmonica en lepeltje-lepeltje het vliegtuig in. Binnen tien minuten zijn we op 3 km hoogte en gaat het deurtje open... Voordat Sjoerd het in de gaten heeft zit ie al op het randje. Na aftellen 3, 2, 1, spring.... Huh.. dat ging wat snel, maar Sjoerd is al weg... Martin gaat er breedsmilend achteraan, Marc met het dun in de broek daarna ook! Jeroen kijkt quasi-nonchalant in de camera en is ook weg.. Het gaat wel heel erg snel allemaal! Hans vliegt er met grote pretogen achteraan en de normaal redelijk coole Bas is niet meer te houden en joelt het uit..! Toine blijft als laatste

over met de filmjumpmaster en zit op het randje met de benen buiten een vliegtuig in z'n lens te staren...

Toine heeft de eer om met de cameraploeg de skydive te wagen voor een filmisch verslag. De film en foto's zullen getoond worden tijdens het NK Rafting 2008. Toine over zijn ervaring tijdens de sprong. "De aredrana.. euh.. adraneli... euh.. ardena.. nou zeg... ADRENALINE.. he he... giert door mijn lichaam en dan ben ik weg... ik val gewoon van 3000m hoog naar benede!! Dit is gekkenwerk..."

De camerajumper komt van links en dan weer van rechts voor mij langs gesjeesd en ik kan alleen maar mijn duimen opsteken! Rustig ademen is er ff niet bij, maar ik heb van pret mijn bek vol open en gil van plezier... Dit is VET en na 30 seconden gaat de parachute open (gelukkig!) en hangen we vrij rustig en geruisloos in de lucht. Ik kijk meer om me heen. Nederland is groener dan ik dacht, valt me op! Ik mag nog even sturen en de landing door de jumpmaster is perfect. We staan in één keer stil op de grond tussen de anderen. Ik gooi mijn armen in de lucht en de rest van het team springt van ongein bovenop mij. Alleen (jongens, hallo!?) ik zit ik nog vast aan mijn jumpmaster. Een beetje geplet maar hij kan er nog mee lachen. Vooral van al dat enthousiasme om het skydiven."

Na de sprong zitten we als snel weer in het paracentrum en krijgen we ons eerste echte skydive-certificaat. En met een biertje in de hand kijken we naar de ruwe beelden die van het avontuur gemaakt zijn. De dagen daarna zijn we nog met het hoofd in de wolken en we kunnen tot nu toe maar één ding uitbrengen...het was het wachten meer dan waard, Pfoeiuww!!! TEVA....KEI BEDANKT

